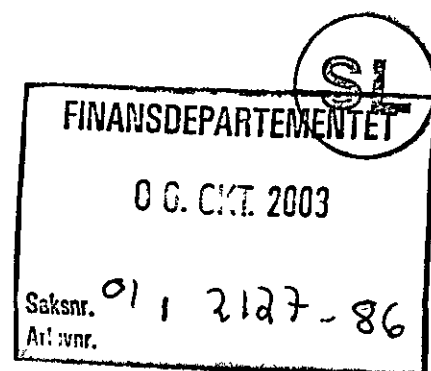

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref 01/2127 SL AaT/rla Vår ref 865/03 HAL Dato 3 oktober 2003

HØRING - FORSLAG OM ENDRINGER AV UTTAKSBESTEMMELSENE I MERVERDIAVGIFTSLOVEN

Vi viser til Finansdepartementets høringsnotat av 30 mai 2003. Etter avtale er Skattebetalerforeningen innrømmet forlenget frist.

Skattebetalerforeningen er positiv til forslagene om endringer i uttaksbestemmelsene, men med noen forbehold.

Til pkt 3.1 – Faktisk fradrag som vilkår for uttaksberegning

Skattebetalerforeningen er enig i at uttaksberegning bør begrenses til tilfeller hvor avgiftspliktige har fått fradrag for inngående avgift, slik at avgiften ikke blir kumulert. En slik løsning er mer i takt med publikums rettsfølelse, og vil dessuten i større grad likestille den avgiftsmessige behandlingen med den skattemessige.

Skattebetalerforeningen støtter derfor også forslaget om at det bare skal beregnes forholdsmessig uttak hvor det bare er gjort forholdsmessig fradrag for inngående avgift.

Til pkt 3.2 – Uttak av varer

Forslaget om justering av inngående avgift ved **endret bruk** er foreslått å gjelde for varer med verdi over 200 000 kroner, og ved minst 10 % endring av bruk. Plikten til å justere gjelder en viss periode, 5 år for varer og 10 år for fast eiendom. Justeringsregelen vil gjelde både når bruken av varen innenfor avgiftspliktig virksomhet økes og når den minkes. Justering kan altså skje både til fordel og til ulempe for den avgiftspliktige. Forslaget gjelder ikke når en vare som er anskaffet privat, tas i bruk i avgiftspliktig virksomhet. Da får man ikke fradrag for inngående merverdiavgift.

Skattebetalerforeningen er positiv til forslaget. Forslaget om justeringsregler fanger opp endringer og gjenspeiler dermed den faktiske bruk.

Skattebetalerforeningen vil likevel peke på at justeringsreglene vil bli kompliserte å anvende for næringsdrivende, og vil gi grunnlag for diskusjoner med avgiftsmyndighetene. Etter vårt syn bør det vurderes om avgrensningskriteriene vil føre til at for mange blir berørt av regelen.

Vi er enig med departementet i at når driftsmidler **tas helt ut av virksomheten**, må uttaksbestemmelsen, og ikke justeringsreglene, gjelde.

Pkt 3.3 – Uttak av tjenester til formål utenfor loven – delt virksomhet

Skattebetalerforeningen mener den beste løsningen er at fradragsretten begrenses og at tjenester ytet til egen virksomhet utenfor loven ikke uttaksberegnes. Det forhindrer at virksomheter med omsetning både innenfor og utenfor loven får en uforholdsmessig avgiftsbelastning.

Et alternativt forslag er å heve minstegrensen for registrering i avgiftsmanntallet, slik at færre næringsdrivende kommer i uttakssituasjon. Som arbeidsgruppen påpeker vil et slikt tiltak ikke hindre stor uttaksbelastning for bedrifter med stor omsetning. Skattebetalerforeningen går derfor ikke inn for forslaget, fordi det ikke løser problemet, men bare begrenser det til visse grupper av næringsdrivende.

Pkt 3.4 – Uttak av tjenester til privat bruk

Arbeidsgruppen foreslår en utvidelse av avgiftsplikten ved uttak av tjenester til privat bruk slik at også **bruken av driftsmidler omfattes**. Begrunnelsen er at alt privat forbruk skal beskattes, og at hensynet til et helhetlig og konsekvent system tilsier avgift.

Skattebetalerforeningen er ikke uenig i den prinsipielle begrunnelse. Vi har imidlertid inntrykk av at når uttak av tjenester til privat bruk skjer *på fritiden*, er avgiftsplikten vanskelig å forstå for folk flest. Det er dessuten uvisst i hvor stor grad bestemmelsen blir etterlevd. Dette har ikke vært, og bør ikke være, et prioritert kontrollområde for avgiftsmyndighetene. Provenymessig antar vi at dette har liten betydning.

For at næringsdrivende skal etterleve avgiftsbestemmelser må de være enkle å praktisere, begrunnelsen må være forståelig og reglene må bli håndhevet av myndighetene. Forslagene under pkt 3.4 er "skrivebordsregler", som tilstreber millimeterrettferdighet, men som av næringsdrivende oppfattes som uforståelige. Vi mener derfor man bør være varsom med å utvide bestemmelsen.

Skattebetalerforeningen synes heller ikke forslaget om å utvide uttaksplikten til å **omfatte tjenester virksomheten vanligvis ikke utfører**, er godt. Eksempelvis vil rørleggerbedriften da måtte foreta uttaksberegning hvis de ansatte utfører snekkertjenester på eierens hus. Grensene for uttaksberegning bør her være slik de er per i dag. Det kan forsvares at man har plikt til å uttaksberegne tjenester som virksomheten vanligvis yter, da kan man si at tjenestene "tas ut". Andre tjenester som virksomheten ikke er registrert for, er det vanskeligere å si blir "tatt ut".

Pkt 3.5 – Plikt til å betale merverdiavgift som ved uttak – Pro bono

Skattebetalerforeningen er positiv til forslaget om å lovfeste et unntak fra avgiftsplikten i pro bono - tilfellene. Bestemmelsen bør gjelde alle næringsdrivende som yter slike tjenester, og uten hensyn til hvem de ytes ovenfor.

Vi antar imidlertid at det vil oppstå tilfeller hvor det kan være vanskelig å avgjøre om hensikten med tjenesten er pro-bono eller markedsføring. Typisk hvis en sak blir mye omtalt i media og det blir kjent at den avgiftspliktige, for eksempel en advokat, arbeider gratis med saken. Er det da markedsføring? Løsningen på problemet kunne være å oppheve bestemmelsen i § 14 om uttaksberegning ved utdeling i reklameøyemed. Reklame er en kostnad for å fremme øket omsetning. Hvis bedriften ser seg tjent med å dele ut varer og tjenester i reklameøyemed, bør de ha fradragsrett, eventuelt slippe uttaksberegning.

Med vennlig hilsen
Skattebetalerforeningen

Tore Fritsch
Adm direktør

Hilde Alvsåker
Avgiftsrådgiver

Kopi: arkiv.postmottak@finans.dep.no